

paa, hvad jeg vil kalde den varige Virksomhed, og ikke paa den forbigaaende. Saa vidt jeg kan skønne af den Maade, hvorpaa de tre Lande tager Sagen, synes man fra svensk Side at lægge særlig Vægt paa det, jeg vil kalde at formidle den forbigaaende Vanskelighed, medens man fra dansk og norsk Side har søgt at skabe Institutioner, hvis Opgave faar en mere varig Betydning, og jeg mener, at det er med fuld Ret. Min første Tanke, da jeg saa dette Forslag, var: Hvorfor ikke knytte denne Institution nærmere til Universitetet, som jo dog repræsenterer de forskellige Videnskaber i alle Grene, medens det om Videnskabernes Selskab, som bekendt, kun gælder delvis, idet flere Videnskabsgrene ifølge Statutterne er udelukkede? Men jeg maa indrømme, at jeg finder det rigtigt at gaa til at grundlægge en særlig Fond. For det første deler jeg ganske den Opfattelse og havde ogsaa opnoteret det, som de foregaaende Talere lagde Vægt paa: at Landbohøjskolen og Polyteknisk Læreanstalt selvfølgelig ogsaa kan gøre Krav paa at medvirke i disse Bestræbelser, og desuden forekommer det mig at være heldigt, at Rigsdagen som saadan er repræsenteret i Fondens Bestyrelse. Hvis en saadan Bevilling blev knyttet til Universitetet, vilde man paa en Maade være mere bunden, medens man her staar med fri Adgang for Tankegange, der kan komme frem ad forskellige andre Veje. Det forekommer mig, at det er meget rigtigt, at man derved stiller Fonden friere med Hensyn til dens Formaal, og man har jo ogsaa i Betænkningen udtrykkelig betonet, at man ønskede, at Formaalene skulde indrettes, om jeg saa maa sige, efter de Opgaver, der vilde blive de forskellige Steder. Ogsaa dette forekommer mig at tale for den foreslaaede Ordning. Noget andet er, at der muligvis ved denne Lejlighed kunde være Grund til at fremhæve, at det er underligt, at vort Videnskabernes Selskab stadig arbejder med dette begrænsede Formaal for Øje. Hvorfor i al Verden kan vi ikke faa det reformeret saaledes, at vi faar alle de forskellige Videnskabsgrene repræsenteret ved denne Anstalt ligesom ved Universitetet?

Jeg maa altsaa sige, at jeg ser med Velvillie paa den Maade, hvorpaa man har ordnet sig, og jeg kan forsikre, at man fra mit Partis Side vil være med til at fremme denne Sag. Med Hensyn til Enkelthederne skal jeg kun gøre opmærksom paa, at for mig staar det saaledes, at vel

er de to anvendte Navne meget betydelige i dansk Forsknings Historie, men de er aabenbart en Rest fra den oprindelige Tankegang, man havde med Hensyn til Støtte af international Forskning. De viser jo hen til to bestemte Omraader, og det kan ikke nytte at nægte, at hvis man sætter disse to Navne over Fonden, vil man derved paa en vis Maade have givet den, lad mig kalde det en lokal-videnskabelig Farve, som ikke svarer til det Formaal, man har sat sig. Dernæst finder jeg det ganske upraktisk overfor Udlandet at benævne Fonden med saadanne to Navne, selv om de er berømte for os herhjemme og ogsaa udenfor Danmark er kendte i vide Kredse af Specialforskere paa de paagældende Omraader. Mig forekommer det, at stifter vi en saadan Fond, maa Navnet antyde, at dette er Danmarks videnskabelige Fond, dette er en dansk videnskabelig Fond. Naar det sker, kan vi godt anbringe de to Navne nedenunder, om vi har Lyst. Jeg anser disse to Navne for meget betydningsfulde, men jeg vil altsaa pege paa, at de viser hen til den oprindelige Tankegang: at danne en Specialfond med Formaal, som faldt indenfor det naturvidenskabelige og det filologiske Omraade.

Med Hensyn til § 2 forekommer det mig, som før sagt, selvfølgelig, at ogsaa Polyteknisk Læreanstalt og Landbohøjskolen bør være repræsenterede i Bestyrelsen. Jeg glæder mig altsaa over, at man udtrykkelig begrænser Universitetets Repræsentation — naar man vel at mærke giver Videnskabernes Selskab særlige Repræsentanter — saaledes, at de to Universitetsmedlemmer, som skal vælges, skal repræsentere Fag udenfor Videnskabernes Selskabs Omraade. Jeg vil dog i denne Sammenhæng dolere lidt over, at Bemærkningerne til § 2 ligesom den foreløbige Udvalgsbetænkning, hvor den omtaler de forskellige udelukkede Fag, taler om klinisk Medicin og Jura og Nationaløkonomi, men naturligvis ikke om Teologi. Jeg formoder, det er en lille Venlighed af den Mand, som har været Leder af helø denne Sag, og som jo ikke just interesserer sig specielt for dette Fag. Men jeg maa paa det bestemteste fastholde, at ligesom Universitetet har et særligt Fakultet paa dette Omraade, maa selvfølgelig ogsaa denne Videnskabsgren høre med ind under disse Emner. Jeg maa for Resten tilstaa, at det, som er ydet gennem dansk Teologi, vistnok i enhver Henseende staar paa Højde med, hvad der